

Elzem

– Ene Araf · 24 Eylül 2013

ELZEM

Bir garip mevzuydu aramızdaki
Elzemli az biraz da kronik sancılı....

Tek başına derin bir kuyuyu dolduramıyor insan
yanı başın da hep birini istiyor
tebessümler bile düğüm düğüm kalıyor kursakta

sen bilmezsin
çok eskiden di
okul sıralarında otururken , masum sandığımız aşk
sancısını sızdırdı kalplere
o zamanlar bilmiyorduk
aşkın bize göre olmadığını
usul usul ölümlenmiştik

sanki sonu olmayan tüneldeydik
ne bir ışık, ne de bir yol
up uzun bir karanlık
yine de sevdik

kandırdık kendimizi bir ömür boyu
acemisi olduğumuz aşkı kutsal sandık
kendimize
ve
kendimiz gibi olanlara bunu inandırdık

kaçsak
dinermiydi bir limanda
içimizdeki fırtına
kaçmadık
içi boş suratlara dayandık durduk

daha öğrenmemiştik

bu sancıya bir tek insan dayanırdı
boşlukta sallanıp durmaya
kim öğretmişti bize
aşk denilen yarayı sevmeyi....

Ruken